

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง สถานะของที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๑๐๖๐ อำเภอศรีราชา
จังหวัดชลบุรี และที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์
(น.ส. ๓) ทะเบียนการครอบครองที่ ๑๗๐ หมู่ที่ ๖ ตำบลบางพระ
อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ซึ่งการทอ้งเที่ยวแห่งประเทศไทย
ได้มาก่อนพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ ใช้บังคับ

กรมธนารักษ์ได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๓๐๘/๑๔๒๖๒ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอรื้อเกี่ยวกับสถานะของที่ดินของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย บริเวณสนามกอล์ฟบางพระ สรุปความได้ว่า

(๑) คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๒๙ เห็นชอบในหลักการ ให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ดำเนินโครงการร่วมลงทุนกับเอกชนเพื่อพัฒนา สถานตากอากาศสนามกอล์ฟบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดย ททท. ได้ร่วมลงทุนกับ เจแปน กอล์ฟ โปรโมชัน อินซ์ (J.G.P.I.) ตามสัญญาลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๒๙ โดยจัดตั้ง บริษัทร่วมทุน คือ บริษัท บางพระ กอล์ฟ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เพื่อบริหารสนามกอล์ฟกำหนด ระยะเวลา ๓๐ ปี

(๒) กรมธนารักษ์ได้เรียกให้ ททท. ชำระค่าเช่าที่ดินสนามกอล์ฟบางพระ เนื่องจาก ที่ดินดังกล่าวเป็นที่ราชพัสดุ แต่ ททท. ไม่สามารถชำระได้ ททท. จึงได้เสนอโอนหุ้นที่ถืออยู่ในบริษัท บางพระ กอล์ฟ จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ หุ้น มูลค่า ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้กระทรวงการคลังแทน และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ อนุมัติให้ ททท. โอนหุ้นให้กระทรวงการคลัง เพื่อเป็นค่าเช่าเป็นเวลา ๓๐ ปีนับแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๒๙ และเมื่อครบสัญญาร่วมทุนกับ J.G.P.I. แล้ว ให้ ททท. เป็นผู้บริหารสนามกอล์ฟบางพระต่อไป

(๓) เมื่อสัญญาร่วมลงทุนระหว่าง ททท. กับ J.G.P.I. สิ้นสุดลง คณะรัฐมนตรี ได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๙ เห็นชอบให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ ที่อนุมัติให้ ททท. เป็นผู้บริหารจัดการสนามกอล์ฟบางพระต่อไป ภายหลังจากสัญญาร่วมลงทุน ดังกล่าวสิ้นสุดลง และมีมติให้กระทรวงการคลังดำเนินการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการสนามกอล์ฟ บางพระตามกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ และให้ ททท. โอนบรรดา ทรัพย์สิน อาคาร และรายการสิ่งปลูกสร้างทั้งหมดให้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของกระทรวงการคลัง โดยในระหว่างการหาเอกชนเข้าร่วมลงทุน ให้ ททท. เป็นผู้บริหารสนามกอล์ฟบางพระไปพลางก่อน

(๔) กรมธนารักษ์ได้ตรวจสอบที่ดินสนามกอล์ฟบางพระแล้วพบว่า มีที่ดิน ของเอกชนและที่ดินของ ททท. อยู่บริเวณสนามกอล์ฟบางพระ ได้แก่

(๔.๑) ที่ดินเอกชนตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๑๖๗ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เนื้อที่ประมาณ ๐ - ๒ - ๒๔ ไร่

(๔.๒) ที่ดินของ ททท. ตาม น.ส. ๓ ทะเบียนการครอบครองที่ ๑๗๐ หมู่ที่ ๖ ตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เนื้อที่ประมาณ ๑ - ๑ - ๖๐ ไร่

(๔.๓) ที่ดินของ ททท. ตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๑๐๖๐ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เนื้อที่ประมาณ ๒ - ๑ - ๕๖ ไร่

(๕) กรมธนารักษ์มีความประสงค์จะขอซื้อที่ดินทั้งสามแปลงตาม (๔) แต่ในส่วนที่ดินของ ททท. ทั้งสองแปลง กรมธนารักษ์เห็นว่าเป็นที่ราชพัสดุ ด้วยเหตุผลว่า ททท. เคยมีสถานะเป็นองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (อ.ส.ท.) ภายหลังได้เปลี่ยนเป็น ททท. กรมธนารักษ์จึงได้ขอให้ ททท. ตรวจสอบการได้มาของที่ดินทั้งสองแปลงว่าซื้อมาจากเงินงบประมาณหรือไม่ และ อ.ส.ท. ในขณะนั้นมีสถานะเป็นนิติบุคคลซึ่งสามารถถือกรรมสิทธิ์ที่ดินได้หรือไม่

(๖) ททท. ได้มีหนังสือที่ กก ๕๒๐๑/๓๘๘๘ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๑ ถึงกรมธนารักษ์ แจ้งผลการพิจารณาว่า อ.ส.ท. มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๐๒ และพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวกำหนดให้รายได้ที่ อ.ส.ท. ได้รับจากการดำเนินกิจการในระหว่างปี ให้นำไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพื่อกิจการของ อ.ส.ท. ได้ ดังนั้น การซื้อที่ดินทั้งสองแปลงดังกล่าว อ.ส.ท. ได้ซื้อมาเพื่อดำเนินการภายใต้กรอบวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ เมื่อมีการยุบเลิก อ.ส.ท. และโอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน มาให้แก่ ททท. ที่ดินทั้งสองแปลงจึงเป็นกรรมสิทธิ์ของ ททท. และถึงแม้ไม่พบหลักฐานว่ามีการใช้งบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของ อ.ส.ท. ซื้อที่ดินดังกล่าว แต่กฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุได้กำหนดแล้วว่าที่ดินของรัฐบาลหากไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ ดังนั้น ที่ดินทั้งสองแปลงจึงเป็นกรรมสิทธิ์ของ ททท.

(๗) กรมธนารักษ์เห็นว่าตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๐๒ ไม่ได้ระบุให้ อ.ส.ท. มีอำนาจเกี่ยวกับการสร้าง ซื้อ จัดหา จำหน่าย ยืม ให้ยืม เช่า ให้เช่า ให้เช่าซื้อ หรือถือกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน ดังนั้น อ.ส.ท. จึงไม่มีอำนาจจัดซื้อหรือถือกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน และโดยที่รัฐบาลเป็นผู้สนับสนุนและเงินทุนให้แก่ อ.ส.ท. การจัดซื้อที่ดินของ อ.ส.ท. จึงเป็นการซื้อแทนรัฐบาล ที่ดินทั้งสองแปลงดังกล่าวจึงเป็นที่ราชพัสดุ

(๘) กรมธนารักษ์จึงได้มีหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขอหารือสถานะของที่ดินทั้งสองแปลงดังกล่าวว่าเป็นที่ราชพัสดุหรือกรรมสิทธิ์ของ ททท.

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมธนารักษ์ โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงบประมาณ) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมธนารักษ์ และกรมบัญชีกลาง) ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงว่า เอกสารสิทธิที่ดินทั้งสองแปลงตามข้อหารือนี้ ได้แก่ โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๑๐๖๐ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เนื้อที่ประมาณ ๒ - ๑ - ๕๖ ไร่ และหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ทะเบียนการครอบครองที่ ๑๗๐ หมู่ที่ ๖ ตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เนื้อที่ประมาณ ๑ - ๑ - ๖๐ ไร่ นั้น ระบุชื่อองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (อ.ส.ท.) เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์และเป็นผู้มีสิทธิครอบครอง แล้วโอนเปลี่ยนนามมาเป็น ททท. ในภายหลัง และผู้แทน ททท. ยืนยันข้อเท็จจริงว่า ซื้อที่ดินทั้งสองแปลง

มาในปี พ.ศ. ๒๕๑๒ และ พ.ศ. ๒๕๑๐ ตามลำดับ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการสนามกอล์ฟบางพระ และอยู่ในขอบวัตถุประสงค์หรือเพื่อการอันจำเป็นเพื่อให้กิจการขององค์การดำเนินการไปโดยเรียบร้อย โดยที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๑๐๖๐ อยู่บริเวณติดกับสนามกอล์ฟด้านนอก เพื่อใช้เป็นแนวกันชนป้องกันมิให้ประชาชนบุกรุกสนามกอล์ฟ และที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ทะเบียนการครอบครองที่ ๑๗๐ อยู่ภายในบริเวณสนามกอล์ฟ เพื่อป้องกันมิให้เจ้าของที่ดินเดือดร้อนจากการใช้สนามกอล์ฟ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณารายละเอียดข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า ข้อหาเรื่องนี้ มีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า ที่ดินซึ่ง อ.ส.ท. ได้จัดซื้อมาทั้งสองแปลง และ ททท. ได้รับโอนมาจาก อ.ส.ท. เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุหรือไม่ และมีความเห็นว่า ททท. เป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ มีฐานะเป็นนิติบุคคล^๑ โดยได้รับโอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และความรับผิดชอบมาจาก อ.ส.ท.^๒ ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๐๒ ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. ๒๔๙๖^๓ ซึ่งมาตรา ๔^๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ได้บัญญัติให้องค์การซึ่งจัดตั้งขึ้นตามความในพระราชบัญญัตินี้มีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยในการจัดตั้ง อ.ส.ท. นั้น มาตรา ๖^๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๐๒ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของ อ.ส.ท. ไว้ว่า ให้ อ.ส.ท. มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เป็นประโยชน์แก่เศรษฐกิจของชาติ สำรวจ จัดสร้าง ส่งเสริมหรือบูรณะสถานที่อันเหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยว

มาตรา ๗ ให้ ททท. เป็นนิติบุคคล มีสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียง และจะจัดตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่อื่นใดภายในหรือภายนอกราชอาณาจักรก็ได้ แต่การตั้งสำนักงานสาขาภายนอกราชอาณาจักรต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

มาตรา ๔๑ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และความรับผิดชอบขององค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๐๒ ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ไปเป็นของ ททท. ทั้งนี้ ภายในเวลาไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓ เมื่อรัฐบาลเห็นเป็นการสมควรจะจัดตั้งองค์การเพื่อดำเนินกิจการอันเป็นสาธารณประโยชน์ หรือเพื่อประโยชน์ในการเศรษฐกิจ หรือช่วยเหลือในการครองชีพ หรืออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน โดยใช้เงินทุนจากงบประมาณแผ่นดินก็ได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ องค์การซึ่งได้จัดตั้งขึ้นตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๖ อ.ส.ท. มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เป็นประโยชน์แก่เศรษฐกิจของชาติ และเผยแพร่ประเทศไทยในด้านวัฒนธรรม ศิลปกรรม ประเพณี นาฏศิลป์ การกีฬา และกิจการอย่างอื่นอันจะเป็นการชักจูงหรือเป็นที่สนใจแก่นักท่องเที่ยว

(๒) ช่วยเหลือ แนะนำ และร่วมมือในการจัดและดำเนินงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเอกชน

(๓) สำรวจ จัดสร้าง ส่งเสริมหรือบูรณะสถานที่อันเหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยว

(๔) ติดต่อร่วมมือกับองค์การหรือสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งในและนอกราชอาณาจักร

(๕) ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในกรณีที่เอกชนไม่สามารถจะกระทำได้โดยลำพัง หรือในกรณีที่ทางราชการมอบหมาย

(๖) ประกอบธุรกิจอื่น ๆ อันเกี่ยวแก่หรือเพื่อประโยชน์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และประกอบธุรกิจอื่น ๆ อันเกี่ยวแก่หรือเพื่อประโยชน์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มาตรา ๙^๖ วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๗ ได้บัญญัติให้รายได้ของ อ.ส.ท. เมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วเหลือเป็นเงินประจำปีเท่าใด ให้สะสมไว้เป็นเงินสำหรับใช้จ่ายต่อไป และมาตรา ๘ ตรี^๗ วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๙ ได้บัญญัติให้บรรดาสังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ที่สถานตากอากาศบางแสน สนามกอล์ฟบางพระ และสถานพักผ่อนบนเขาใหญ่ ซึ่ง อ.ส.ท. ได้รับโอนมาจากกระทรวงการคลัง เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๗ มีมูลค่าสิบสองล้านเก้าแสนหกหมื่นหนึ่งพันหนึ่งร้อยหกบาทสี่สิบหกสตางค์ เป็นทุนของ อ.ส.ท. ด้วย อันแสดงให้เห็นว่า อ.ส.ท. ซึ่งเป็นนิติบุคคล ถือเป็นบุคคลโดยเอกเทศต่างหากจากกระทรวง ทบวง กรม ที่สังกัดอยู่ มีสิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกับบุคคลธรรมดา ภายใต้ขอบวัตถุประสงค์ของตน ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๖^๘ และมาตรา ๖๗^๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ รวมถึงสามารถถือกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาจากกระทรวงการคลังและทรัพย์สินอื่นได้ด้วย ดังนั้น เมื่อ ททท. ยืนยันข้อเท็จจริงว่า การจัดซื้อที่ดินทั้งสองแปลงของ อ.ส.ท. ดำเนินการเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการสนามกอล์ฟบางพระ และอยู่ในขอบวัตถุประสงค์หรือเพื่อการอันจำเป็นเพื่อให้กิจการขององค์การดำเนินการไปโดยเรียบร้อยแล้ว อ.ส.ท. ก็ย่อมสามารถดำเนินการจัดซื้อหรือถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินทั้งสองแปลงได้

สำหรับสถานะของ อ.ส.ท. นั้น เมื่อพิจารณาจากบทนิยามคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” ในมาตรา ๔^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่กำหนด

มาตรา ๙ อ.ส.ท. อาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

(๑) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

(๒) รายได้อื่นที่ได้รับจากการดำเนินการกิจการ

รายได้ตามวรรคหนึ่ง ให้นำไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพื่อกิจการของ อ.ส.ท. ได้ตามที่คณะกรรมการกำหนด และเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วเหลือเป็นเงินประจำปีเท่าใด ให้สะสมไว้เป็นเงินสำหรับใช้จ่ายต่อไป

มาตรา ๘ ตรี ให้เพิ่มทุนของ อ.ส.ท. จากจำนวนเงินสามสิบล้านบาท ขึ้นอีกห้าสิบล้านบาท รวมเป็นจำนวนเงินแปดสิบล้านบาท โดยรัฐบาลจะจ่ายให้เป็นคราว ๆ ตามจำนวนที่รัฐบาลพิจารณาเห็นสมควร

ให้บรรดาสังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ที่สถานตากอากาศบางแสน สนามกอล์ฟบางพระ และสถานพักผ่อนบนเขาใหญ่ ซึ่ง อ.ส.ท. ได้รับโอนมาจากกระทรวงการคลัง เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๗ มีมูลค่าสิบสองล้านเก้าแสนหกหมื่นหนึ่งพันหนึ่งร้อยหกบาทสี่สิบหกสตางค์ เป็นทุนของ อ.ส.ท. ตามวรรคหนึ่งด้วย

มาตรา ๖๖ นิติบุคคลย่อมมีสิทธิและหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ หรือกฎหมายอื่น ภายในขอบแห่งอำนาจหน้าที่หรือวัตถุประสงค์ดังได้บัญญัติหรือกำหนดไว้ในกฎหมาย ข้อบังคับ หรือตราสารจัดตั้ง

มาตรา ๖๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๖๖ นิติบุคคลย่อมมีสิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกับบุคคลธรรมดา เว้นแต่สิทธิและหน้าที่ซึ่งโดยสภาพจะพึงมีพึงเป็นได้เฉพาะแก่บุคคลธรรมดาเท่านั้น

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า

(ก) องค์การของรัฐบาลหรือหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ

ฯลฯ

ฯลฯ

บทนิยามคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” ที่ใช้บังคับในขณะนั้น ได้ให้ความหมายของคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” ไว้ว่า องค์การของรัฐบาลหรือหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ ดังนั้น อ.ส.ท. ซึ่งเป็นองค์การของรัฐบาลตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๐๒ จึงเป็นรัฐวิสาหกิจตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒

ส่วนกรณีตามที่หารือที่ว่า ที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๑๐๖๐ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี และที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) ทะเบียนการครอบครองที่ ๑๗๐ หมู่ที่ ๖ ตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ซึ่ง อ.ส.ท. ได้จัดซื้อมาทั้งสองแปลงจะเป็นที่ราชพัสดุหรือไม่ นั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในเอกสารสิทธิที่ดินทั้งสองแปลง ระบุว่า ททท. เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์และเป็นผู้มีสิทธิครอบครอง ตามลำดับ ประกอบกับมาตรา ๔^{๑๑} วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งได้บัญญัติยกเว้นให้อสังหาริมทรัพย์ของรัฐวิสาหกิจที่เป็นนิติบุคคลไม่ถือว่าเป็นที่ราชพัสดุ โดยไม่ได้ระบุที่มาของเงินที่ใช้ในการจัดซื้ออสังหาริมทรัพย์ว่าต้องมาจากเงินประเภทใด และมาตรา ๑๑^{๑๒} แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาลที่กำหนดวิธีดำเนินการกับที่ราชพัสดุซึ่งได้มาก่อนวันที่พระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ ใช้บังคับ ได้ระบุให้เฉพาะบรรดาที่ราชพัสดุของกระทรวง ทบวง กรมเท่านั้นที่ให้โอนมาเป็นของกระทรวงการคลัง จึงเห็นว่า ที่ดินทั้งสองแปลงดังกล่าว ซึ่ง อ.ส.ท. ได้จัดซื้อมาในปี พ.ศ. ๒๕๑๒ และ พ.ศ. ๒๕๑๐ และ ททท. ได้รับโอนมาตามนัยมาตรา ๔๑^{๑๓} แห่งพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ นั้น ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุตามพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ แต่อย่างใด

นางษ์สาวท

(นางพงษ์สาวท กายอรุณสุทธิ)

รองเลขาธิการฯ รักษาการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๖๓

^{๑๑}มาตรา ๔ ที่ราชพัสดุ หมายความว่า อสังหาริมทรัพย์อันเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินทุกชนิด เว้นแต่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

(๑) ที่ดินรกร้างว่างเปล่า และที่ดินซึ่งมีผู้เวนคืนหรือทอดทิ้งหรือกลับมาเป็นของแผ่นดิน โดยประการอื่นตามกฎหมายที่ดิน

(๒) อสังหาริมทรัพย์สำหรับพลเมืองใช้หรือสงวนไว้เพื่อประโยชน์ของพลเมืองใช้ร่วมกันเป็นต้นว่า ที่ขายดิ่ง ทางน้ำ ทางหลวง ทะเลสาบ

ส่วนอสังหาริมทรัพย์ของรัฐวิสาหกิจที่เป็นนิติบุคคลและขององค์การปกครองท้องถิ่นไม่ถือว่าเป็นที่ราชพัสดุ

^{๑๒}มาตรา ๑๑ บรรดาที่ราชพัสดุที่กระทรวง ทบวง กรม ได้มาโดยกฎหมายว่าด้วยการเวนคืน อสังหาริมทรัพย์ หรือโดยการแลกเปลี่ยนกรรมสิทธิ์กับเอกชน หรือโดยประการอื่น ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้โอนมาเป็นของกระทรวงการคลัง

^{๑๓}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น